

**SPIRAL MASS | SOLDIER SONGS
TWITCHY ORGANS**

**NICO MUHLY, DAVID T. LITTLE
ONEOHTRIX POINT NEVER**

HOLLAND FESTIVAL

INHOUD / CONTENT

Spiral Mass | Soldier Songs

Info	3
Credits	4
Programma <i>programme</i>	5

NEDERLANDS

Spiral Mass | Soldier Songs

programmatoelichting	6
Synopsis <i>Soldier Songs</i>	9
Biografieën	26

Libretto <i>Soldier Songs</i>	10
-------------------------------	----

ENGLISH

Spiral Mass | Soldier Songs

programme notes	14
Synopsis <i>Soldier Songs</i>	17
Biographies	30

Twitchy Organs

Info	20
Credits	21
Programma <i>programme</i>	21

NEDERLANDS

Twitchy Organs

programmatoelichting	22
----------------------	----

ENGLISH

Twitchy Organs

programme notes	24
-----------------	----

SPIRAL MASS | SOLDIER SONGS

INFO

DATUM / DATE

ma 2 juni 2014

Mon 2 June 2014

LOCATIE / VENUE

Muziekgebouw aan 't IJ

AANVANG / STARTING TIME

20.30 uur

8.30 pm

DUUR / RUNNING TIME

2 uur, inclusief een pauze

2 hours, including one interval

INLEIDING / INTRODUCTION

met *with* Nico Muhly, David T. Little

19.45 uur

7.45 pm

moderator Brendan Walsh

WEBSITES

www.nicomuhly.com

www.davidtlittle.com

www.jamesmcvinnie.co.uk

www.newspeakmusic.org

www.nederlandskamerkoor.nl

www.christopherburchett.com

CREDITS SPIRAL MASS

MUZIEK / MUSIC

Nico Muhly

UITVOERING / PERFORMED BY

James McVinnie, orgel *organ*

Nederlands Kamerkoor:

– sopraan *soprano*

Heleen Koele, Annet Lans, Lauren

Armishaw, Maria Valdmaa

– alt/mezzosopraan *alto/mezzo soprano*

Karin Poel, Elsbeth Gerritsen, Åsa Olsson,

Annemieke Ploeg

– tenor *tenore*

Alberto Doest, Albert Ommen, William

Knight, João Moreira

– bas/bariton *bass/baritone*

Kees Jan Koning

bas *bass*

Gilad Nezer, Matthew Baker

– bariton *baritone*

Jasper Schweppe

– dirigent *conductor*

Risto Joost

OPDRACHT SPIRAL MASS / COMMISSION

SPIRAL MASS

Holland Festival, BBC R3

WERELDPREMIÈRE / WORLD PREMIERE

Bright Mass with Canons, New York,

26.2.2006

Spiral Mass, Amsterdam, 2.6.2014

CREDITS SOLDIER SONGS

MUZIEK EN LIBRETTO / MUSIC AND

LIBRETTO

David T. Little

FILM

Bill Morrison

DIRIGENT / CONDUCTOR

Todd Reynolds

REGIE / DIRECTOR

Ashley Tata

ZANG / VOCALS

Christopher Burchett, bariton *baritone*

UITVOERING / PERFORMED BY

Newspeak:

Kelli Kathman, fluit *flute*

Eileen Mack, klarinet *clarinet*

Patti Kilroy, viool *violin*

Brian Snow, cello

James Johnston, piano

Peter Wise, percussie *percussion*

Owen Weaver, drum set

OPDRACHT FILM / COMMISSION FILM

Holland Festival, Beth Morrison Projects

met steun van *with support from* NYSCA

(New York State Council for the Arts)

PRODUCTIE / PRODUCTION

A Beth Morrison Projects production

Beth Morrison, creative producer

Brad Peterson, video engineer

Garth MacAleavey, sound engineer

Christopher Kuhl, technical director &

lighting designer

Alyssa K. Howard, stage manager

Soldier Songs was een oorspronkelijke opdracht van *was originally commissioned by* the Pittsburgh New Music Ensemble. Het werk is gebaseerd op (en bevat) interviews met de volgende veteranen: *This work is based on and features interviews with the following veterans:* Justen Bennett (US Army), Amber Ferenz (US Army), Richard Girardin (US Marine Corps), Gene Little (US Army), Joseph W. Little (US Army), Eygene F Woznicki (US Air Force).

Opgenomen tracks zijn inclusief uitvoeringen door *Prerecorded tracks include performances by* Mellissa Hughes, Andrew McKenna Lee, David Adam Moore and David T. Little. De filmbeelden afgebeeld in *The film footage depicted in* "Old Friends With Large Weapons

is van *is from* "Vietnam War home movie of Subic Bay, Philippines re-supply trip, 1966-67", gebruikt met toestemming van de filmmaker, Gregg Arthur *used with permission of the filmmaker, Gregg Arthur*. De film beschrijft D bedrijf 1ste Bataljon, 26e Regiment Marine, 5 Marine Division. De 26 mariniers vochten op Iwo Jima in de Tweede Wereldoorlog, en bij Khe Sanh in Vietnam. Beelden werden geschoten door Gregg Arthur, met behulp van een Super8mm Canon filmcamera, 1966-1967.

The film footage depicted in "Old Friends With Large Weapons" is from "Vietnam War home movie of Subic Bay, Philippines re-supply trip, 1966-67", used with permission of the filmmaker, Gregg Arthur. The film depicts D company 1st Battalion, 26th Marine Regiment, 5th Marine Division. The 26th Marines fought on Iwo Jima in WWII, and at Khe Sanh in Vietnam. Footage was shot by Gregg Arthur, using a Super8mm Canon film camera, 1966-67.

WERELDPREMIÈRE / WORLD PREMIERE

Soldier Songs, Pittsburgh, 28.7.2006

(concertpremière *concert premiere*)

New Haven, 23.6.2011 (Beth Morrison

Projects production)

PROGRAMMA / PROGRAMME

Nico Muhly (1981)

Bright Mass with Canons (2005)

– Kyrie

– Gloria

– Sanctus & Benedictus

– Agnus Dei

Nederlandse première *Dutch premiere*

Nico Muhly (1981)

Spiral Mass (2014)

– Kyrie

– Gloria

– Sanctus & Benedictus

– Agnus Dei

wereldpremière *world premiere*

pauze *interval*

David T. Little (1978)

Soldier Songs (2006)

Nederlandse première *Dutch premiere*

PRELUDE

PART ONE: CHILD

I. Real American Heroes (Age 6-12)

II. Boom! Bang! Dead! (Rated "T" for Teen)

(Age 13-17)

III. Counting The Days (for Gene Little)

(Age 18-21)

PART TWO: WARRIOR

IV. Still Life with Tank and iPod (Age 22-24)

V. Old Friends with Large Weapons (for

Michael Lear) (Age 25-27)

VI. Hollywood Ending (for Justen Bennett)

(Age 28-29)

VII. Steel Rain (Age 30-31)

PART THREE: ELDER

Introduction

VIII. Hunting Emanuel Goldstein (Age

32-42)

IX. Every Town has a Wall (Age 43-52)

X. Two Marines (to my mother) (Age 52-57)

XI. War After War (Age 58-66)

CODA: THE CLOSED MOUTH SPEAKS

SPIRAL MASS | SOLDIER SONGS

Het Holland Festival presenteert met *Spiral Mass | Soldier Songs* een extreem contrasterend programma waarin twee spannende jonge namen uit de New Yorkse scene vertegenwoordigd zijn: Nico Muhly en David T. Little. Nico Muhly, die als voorbeelden onder anderen Philip Glass en John Tavener heeft gehad, houdt van het schrijven van koormuziek. Van hem klinken twee missen: *Bright Mass with Canons* en de wereldpremière van *Spiral Mass*.

SPIRAL MASS

Nico Muhly over zijn werk:

'*Bright Mass with Canons* is in opzet een extatisch, opflakkerend stuk. In de klinkende tekst staat niet altijd inhoudelijke duidelijkheid voorop, maar wel een heldere structuur: kleine stukjes tekst schuren tegen elkaar aan en worden herhaald in iets verschillende tempi. *Spiral Mass* daarentegen is traditioneler in de tekstzetting.'

'Bij een mis is de religieuze dramaturgie duidelijk: ieder deel klinkt op een specifiek moment van de dienst. De mis biedt een algemeen kader voor de ochtenddienst, die culmineert in het Agnus Dei, dat traditioneel wordt gezongen tijdens de communie. Hoe fijn ik het ook zou vinden als deze werken in een kerk werden gezongen, volgens mij is de geest waarin ze zijn gemaakt belangrijker. De werken komen het best tot hun recht in een gewijde context waarbij na afloop geen applaus klinkt. Maar elke manier om mensen kennis te laten maken met de genoegens van koormuziek is volgens mij positief, dus ik ben altijd blij met uitvoeringen van sacraal werk in de concertzaal.'

'Veel harmonieën in *Bright Mass* lopen in een cirkel: symmetrische structuren die je oneindig kunt herhalen. *Spiral Mass* laat een voor mij nieuw soort harmonische taal zien, een waarbinnen de 'cirkels' van notenreeksen verbreden en versmallen, om te eindigen met een akkoord in het hoge register en iets heel anders in het lage register. Dit kun je het duidelijkste horen aan het begin van het stuk; het orgel strooit een confetti aan toonsoorten in het rond. De luisteraar kan ook spiraalstructuren horen in de ritmes die, in plaats van rechthoekig rechtaan en in vieren of achten, de neiging hebben zichzelf in drieën, vijven, zevenen enzovoort te organiseren.'

'De orgelpartij in *Spiral Mass* is veel ingewikkelder dan die in *Bright Mass*. Dat komt vooral omdat ik wist dat Jamie hem zou gaan spelen. En ik ben nu ouder, ik weet hoe ik het beter moet doen!'

'Canons vormen een manier om drama in de tekst te creëren. Je neemt een lijn, en laat die door een groepje zingen. Een andere groep doet hetzelfde, maar ietsje later. Je komt deze techniek tegen bij Bach, bij Reich, bij zoveel componisten. Het aardige ervan is dat je een sausje kunt samenstellen met eenvoudige ingrediënten – je laat de canon eigenlijk zijn eigen saus maken. Als je een goed stukje melodisch materiaal componeert en dat weer bovenop zichzelf legt, kun je een echt verrassend resultaat krijgen.'

'Ik probeer in *Spiral Mass* toonhoogte en harmonie gecompliceerder in te zetten, zonder het gevoel voor de gewijde mogelijkheden van koormuziek te verliezen. Sacrale muziek is niet altijd een goed medium om complexe ideeën uit te werken, als je begrijpt wat ik bedoel...'

'Mijn leermeester Philip Glass leerde me hoe ik geduldig moest zijn, en hoe ik als goede partner kan functioneren in een samenwerkingsverband. Ik hoop dat dat te horen is in alles wat ik doe, en ook waar te nemen is in hoe ik me gedraag in de diverse omgevingen waarin ik werk.'

SOLDIER SONGS

De tweede helft van dit programma gaat een heel andere kant op met David T. Little's rauwe en aangrijpende *Soldier Songs*. Little combineert in zijn compositietaal diverse stijlen als rock, hedendaagse klassieke muziek en elektronica. *Soldier Songs*, oorspronkelijk opgezet als liedcyclus, werd later door Little veranderd in een muziektheaterproductie voor het Prototype Festival 2013, en recenter tot het multimediaconcert gemaakt dat u vanavond zult zien. Het Holland Festival is samen met Beth Morrison medeopdrachgever en toont een nieuwe film van Bill Morrison. Little destilleerde het libretto van de *Songs* uit interviews met veteranen uit vijf verschillende oorlogen. Het werk laat de verandering zien in de oorlogsperspectie van mensen in de loop van hun leven. Drie levensfasen worden behandeld; van de jeugd die oorlogsspelletjes speelt via de soldaat in militaire dienst tot de oudere die terugblijkt en reflecteert.

David T. Little over zijn werk:

'Na de aanslagen van 11 september 2001 tekenden veel van mijn jeugdvrienden voor het Amerikaanse leger. Een keuze die ik moeilijk kon begrijpen; zoveel andere manieren leken me beter om te reageren op 9/11. Er kwamen vragen bij me op over de dienstervaringen van mijn familie en vrienden, en waarom ze die keuze hadden gemaakt. Het onderzoek en het schrijven van het stuk bleken een die-

pere en moeilijkere weg dan ik had vermoed, en ik ben er voor altijd door veranderd.'

'Ik zou willen dat toeschouwers *Soldier Songs* verlaten met de vraag of deze verhalen ook in hun eigen familie bestaan, en dat ze daar, als het kan, naar gaan informeren. De verhalen van mijn ooms over Vietnam en Cambodja, bijvoorbeeld, hebben mijn wereldbeeld meer gevormd dan welk politiek verhaal of geschiedenisboek ook dat ik ooit heb gelezen. Door het horen van deze verslagen uit eerste hand kon ik zo dicht mogelijk bij de oorlogservaring komen, zonder die zelf te ondergaan. Ik hoop dat anderen hetzelfde pad kunnen bewandelen. Dat kan moeilijk zijn, maar ik denk dat het ook belangrijk is.'

'*Soldier Songs* stamt uit een periode waarin ik erg geïnteresseerd was in het naast elkaar plaatsen van meerdere stijlen om een spanningsboog te creëren. Een deel van de muziek is speels, een deel abstract, enerverend, negatief, donker, sfeervol enzovoort. De invloed van rock en heavy metal is zeker aanwezig. Al deze dingen smelten hopelijk samen tot een overtuigend dramatisch geheel. Ik denk dat het werk over het algemeen erg serieus van toon is.'

'In het door mijzelf in 2004 opgerichte Newspeak verzamelde ik musici die niet alleen buitengewoon goed opgeleid waren in de klassieke traditie, maar die ook ervaring hadden met rockmuziek – voor het ontdekken van mijn muzikale taal had ik deze kwaliteiten nodig. De kans om met hen te werken was echt een voorrecht voor mij, en heeft me geholpen mijn stem als componist te ontwikkelen. Newspeak is een van de beste groepen om mijn muziek uit te voeren.'

‘Mijn belangrijkste ervaring met *Soldier Songs* was het besef dat mensen om wie ik geef een diepe pijn met zich meedroegen – in veel gevallen pijn, gerelateerd aan hun militaire dienst, die tientallen jaren was weggedrukt – en dat ze als reactie op die pijn ervoor hadden gekozen om te zwijgen over hun ervaringen. Bij bijna iedere veteraan die ik interviewde, kwam het zinnetje ‘ik praat hier nooit met iemand over’ naar boven. Het werd me steeds duidelijker dat dit aspect – dat in mainstream Amerika op geen stukken na afdoende is bediscussieerd – het eigenlijke onderwerp was van *Soldier Songs*, en verder reikte dan de moeizame gevechtsverhalen of de directe problemen die terugkerende veteranen ondervonden. De stilte die volgde, verwoestte in sommige opzichten nog meer, en had niet alleen impact op de levens van de militairen en hun families, maar beïnvloedde ook ons buitenlands beleid en ons vermogen om in onze cultuur met oorlog om te gaan.’

SYNOPSIS SOLDIER SONGS

De liederencyclus *Soldier Songs* wil een aantal dingen onderzoeken: de tegenstelling tussen de perceptie van een soldaat en de realiteit, de manier waarop met verlies wordt omgegaan en onschuld wordt geëxploiteerd, en de moeilijkheid om de waarheid over oorlog onder woorden te brengen. *Soldier Songs*, waarin negen jaar werk van de componist David T. Little culmineert, is opgebouwd uit drie delen: Kind, Strijder en Oudere, maar toch volgen de delen zonder onderbreking de ontwikkeling van adolescentie tot oude dag.

KIND

De eerste kennismaking van kinderen met oorlog verloopt via speelgoed en spelletjes. Jongens spelen met speelgoedsoldaatjes, verkocht met een arsenaal aan accessoires. Naarmate ze ouder worden, vervangen videogames de poppetjes, en rollenspellen op de computer bieden een meeslepende gevechtservaring. De speler doodt talloze ‘vijanden’ en het enige gevolg van de eigen dood is een pauze terwijl het spel opnieuw wordt geladen. De helden zijn de wreedste, dodelijkste spelers van het spel. Als het kind een jonge volwassene is, wordt hij bij zijn oproep voor militaire dienst voor het eerst geconfronteerd met de mogelijkheid dat het spel geen spel meer is. De jongen piekert over de systematische dienstselectie voor de Vietnamoorlog, en telt met angst en beven iedere dag van het jaar dat hij oproepbaar is voor eerste uitzending.

STRIJDER

De jongen is nu een hedendaagse soldaat. Naarmate de technologie de instrumenten en de taal van oorlog heeft veranderd, is ook

de ervaring veranderd. De soldaat creëert een soundtrack voor zijn oorlog – met dreunende metalmuziek in zijn oordopjes roept hij het gevoel van het videospel weer op terwijl hij schiet op onmenselijke vijanden. Het videospel wordt al te realistisch als de bruutheid van de oorlog inzet. Beelden van dood, verwoesting en doodslag die de soldaat vroeger thuis op film in hun ban hielden, spelen zich nu recht voor zijn ogen af, en de strijder zoekt een toevluchtsoord. De ervaring is ondragelijk, en het wordt duidelijk dat de schade van deze ervaring zich zal uitstrekken tot na zijn diensttijd.

OUDERE

De verhalen lopen uiteen als het derde deel verscheidene ontmoetingen toont van vroegere soldaten die hun ervaringen uitwisselen of nieuwe samenwerkingsvormen in hun burgerleven aangaan. Een man geeft zijn mening over de schijnbare nutteloosheid van de eindeloze oorlog tegen het terrorisme. Een ander verzet zich tegen het rouwteam dat gestuurd is om hem op de hoogte te brengen van de dood van zijn zoon op het slagveld. De cyclus sluit af met interviews met familie en vrienden van de componist, een deel van het bronnenmateriaal dat hij gebruikte als inspiratie voor zijn werk.

LIBRETTO SOLDIER SONGS

PART ONE: CHILD

i. Real American Heroes (Age 6-12)

I wanna be a “Real American Hero.”
I wanna be just like my toy soldiers.
Killing all the bad guys with the funny names.

I’m gonna grow up and be a toy soldier.
Big bad machine guns makin’ big bad noise.
Killing all the bad guys with the funny names.

Good guys, bad guys,
Get to choose, who will die.

ii. Boom! Bang! Dead! (Rated “T” for Teen) (Age 13-17)

Boom! Bang! Dead!
I shot you motherfucker!
Boom! Bang! Dead!

I shot you in the head!
I shot you in the face,
So your mother will not recognize you.
Put a gun in to your mouth and
Blew your brains out the back of your head.

Good guy, bad guy,
Get to choose who will die

If I get shot, I’ll just start over.
If I get shot, it doesn’t really hurt any.
If I get shot, I’ll play the game again.

Boom! Bang! Dead!
I shot that evil-doer...
Boom! Bang! Dead!
...and earned ten thousand points.

Boom! Bang! Dead!
Boom! Bang! Dead!
Boom! Bang! Dead!
Boom! Bang! Dead!

iii. Counting the Days (Age 18-21)

I turned eighteen the other day.
I had to sign a paper,
That should my country ask me to,
I’d go and fight and maybe die.

I signed a paper yesterday,
That ‘til I’m twenty-six years old,
I could belong to the government,
If they call me.

Now that I’m in, I count the days again.
But differently, down from the top,
Hoping that I make it to one.

PART TWO: WARRIOR

iv. Still Life with Tank and iPod (Age 22-24)

When I enter combat, in my Abrams Tank,
I like to bring my iPod to keep me entertained.

When I enter combat, in my Abrams Tank,
I listen to Metallica to keep me in a rage.

It cooks my blood and makes me feel,
Like I can conquer anything.
It brings me back to when I was a boy...

A week ago, I was in Jersey.

Push the button, aim on-screen,
Shoot the moving Pixels. (Kill ‘em all.)
Shoot the moving Pixels. (Not a man.)

When I enter combat, in my Abrams Tank,
I like to bring my iPod to keep me entertained.

Kill ‘em all. Not a man.
Kill ‘em all. Not a man.

v. Old Friends with Large Weapons (Age 25-27)

Old friends,
High school friends,
In fatigues,
Marching.

Marching in,
Mile rows, behind
Giant flags,
Waving.

Old friends
With large weapons,
Marching in
Mile rows

Death machines on their shoulders,
These soldiers,
Black metal,
Heavy black machines.

Flat black metal,
Death metal,
On their backs,
My friends.

My dear old friends
With large weapons.

vi. Hollywood Ending (Age 28-29)

Outside our base,
Car bombed, blasted.
Thirty-five dead or wounded,
Moaning.

A ghastly movie scene,
Without the action hero.
Just smoke, and blood
From the bodies blown to pieces.

Outside our base,
Car bomb blasted,
Crater making shells,
Inside a nice new Mercedes.

I ran out.
Grabbed my gun.
What can I do,
To help the bleeding, the dying?

When I saw the carnage there,
I was held with grief,
And shock and awe.

Bodies writhing
With missing parts
Blood-soaked ground.
Smoke-filled air.

I didn't know what to do.

These people are dying right here at my feet.
I feel as if there is just nothing to do.
This is not what I wanted.
Never what I imagined.

Someone yell “cut!”

Someone yell “cut!”
This has all gone terribly wrong,
Some one yell “cut!”
This movie's out of control.

This movie’s out of control,
Where’s the director?
Someone yell “cut!”
This whole thing has got to stop.

Someone yell “cut!”
This has all gone terribly wrong,
Some one yell “cut!”

This movie’s out of control,
Where’s the director?
Someone yell “cut!”
I don’t know what to do.

Someone yell “cut!”
This has all gone terribly wrong,
Some one yell “cut!”
This movie’s out of control.

This movie’s out of control,
Where’s the director?
Someone yell “cut!”
This whole mess has got to end, and now.

vii. Steel Rain (Age 30-31)

In the military we call incoming ordnance Steel Rain.
“The first thing you feel is non-belief. This can't be what I am hearing. You break out in gooseflesh

immediately, and without thinking, you start running. Technically, you are supposed to drop, face down, to the ground, in an effort to get below flying shrapnel. But when you hear that whistle, with a slight vibration beneath it, you can't help but try to run from it. You can feel your heartbeat in your head, and your breathing and footsteps become all you can hear. You run as fast as you can, waiting to hear that explosion, knowing that if you hear it, it means you are still alive. Because if it lands close enough to kill you, you wouldn't even hear it go off. When it does impact, you feel the percussion in your back and legs, and for a second you stop breathing. Your legs go numb and you begin to run faster, or maybe it just seems that way. When you reach safety, you immediately turn to watch, and look for others that might still be caught out there. Finally when the whistling stops, and the last explosion has rocked, and the sirens wail out the all clear, your heart returns to a normal cadence, and you return to work. Business as usual."

In the military we call incoming ordnance "Steel Rain."

And believe me, when it rains, it pours.

PART THREE: ELDER

viii. Hunting Emmanuel Goldstein (Age 32-43)

They say we've got to catch him,
The man who can't be caught.
They say that he's a threat,
A danger to our liberty.

They show him on TV,
For the two-minute hate.
We never see that all this hunting
Is what keeps us down.

ix. Every Town Has a Wall (Age 44-52)

They say that good fences make good neighbors,
I guess you could say the same thing about strong walls.

In medieval days every town had a wall.
A wall for keeping certain people out,
And protecting those inside.

A wall from which they dropped hot oil,
Through things called "murder holes.

Now we use the wall,
For listing the names
Of the dead when they fall,
Protecting the wall.

x. Two Marines (Age 53-57)

Two Marines
Came to my house
To tell me that
My son...

A Letter from
The President,
"Regretfully..."
My son...

I did not
Answer the door.
I knew the speech,
Heard it before.

"Bravely fought..."
In combat fell...
For Liberty...
My son...

I took my grief
Out to the yard, and
While they knocked,
I doused their car
With gasoline.

I lit a match,
Set it ablaze.
My grief to see

Set it ablaze,
To see my grief
As burning flames.

Take this to
The President, and
Tell him that
His letter can't

Not even signed
By human hand.
Not even written
By a person.

This letter won't,
Nor uniforms,
Not folded flags,
Nor victories won

Your practiced words,
From scripts well learned,
Cannot bring back
Cannot bring back
Cannot bring back my son.

Bring me back my son.

xi. War After War (Age 58-66)

King fighting king
Defending a queen
Using the bishops to
Rally the pawns.

When will the king
Fight his own fight?

King fighting king
Defending a queen
Using the bishops to
Rally the pawns.

Rally the pawns and
Send them to die.

When will the king
Fight his own fight?

King fighting king
Defending a queen
Using the bishops to
Rally the pawns.

When will the king
Fight his own fight?
I wish I could tell you,
that everything will be alright.

SPIRAL MASS | SOLDIER SONGS

With *Spiral Mass* | *Soldier Songs*, the Holland Festival is presenting an extremely contrasting programme in which the work of two exciting young men from the New York scene is represented: Nico Muhly and David T. Little. Nico Muhly, who follows the lead of Philip Glass and John Tavener, among others, likes writing choral music. Two of his masses will be performed: *Bright Mass* with Canons and the world premiere of *Spiral Mass*.

SPIRAL MASS

Nico Muhly about his work:

'Bright Mass with Canons is, fundamentally, an ecstatic, shimmering piece, whose goal is not always textual clarity but textural – the friction of the same small pieces of text being repeated at slightly different speeds. *Spiral Mass*, on the other hand, is more traditional in its text setting.

'With a mass, the religious drama is clear. Each movement happens at a different time of the service; the mass is a unifying "setting" for the whole morning's worship, which culminates in the Agnus Dei, which is sung, traditionally, when communion is taken. As much as I would love for these pieces to be sung in church, I think the spirit in which they are made is more important. They are works that will make the most sense inside a sacred context with nobody clapping. That having been said, anything to draw audiences (as human beings) towards the joys of choral music is, I think, a net-positive result, so I always love concert versions of sacred work.

'Many of the harmonies in Bright Mass with Canons are circular: symmetrical structures which can repeat infinitely. The Spiral Mass represents a new sort of harmonic language for me, one in which the "circles" of notes widen and narrow, and you end up with one chord in the upper register and a whole different thing in the lower register. This is most obvious in the very beginning of the piece, with the organ throwing a confetti of pitches all over the place. You also hear "spiral" structures in the rhythms, which, instead of being square and in 4's and 8's, tend to organise themselves in 3's, 5's, 7's, etc.

'There is a much more complicated organ part in the Spiral Mass, mainly because I knew Jamie was going to play it, and I'm older now and I know how to do it better!

'Canons are basically a way to create text drama. You take one line, and one group of people sings it, and another group of people does the same thing just a little later. You see it in Bach, you see it in Reich, you see it all over the place. The fun of it is that it's a way to create a sauce out of simple ingredients – letting the thing make its own sauce, really. If you write a good piece of melodic material and then lay it on top of itself, you might get something really surprising.

'In Spiral Mass I'm trying to be more complicated with pitch and harmony without losing a sense of the devotional possibility of choral music. Sacred music isn't always a great place to 'work out' complicated ideas, if that makes sense...

'Philip Glass taught me how to be patient, and how to be a good collaborator. I hope you hear that in everything I do, but also in how I behave with the various communities in which I work.'

SOLDIER SONGS

The second half of this program goes in a completely different direction with David T. Little's raw and gripping *Soldier Songs*. Little's compositional style blends various styles, including rock, contemporary classical and electronics. Originally conceived as a song cycle, it was transformed into a music-theatre production for PROTOTYPE 2013 Festival, and more recently as the multimedia concert performance you will see tonight. The Holland Festival co-commissioned this production with Beth Morrison Projects and features a new film by Bill Morrison. Little distilled the libretto of the Songs from interviews with veterans of five different wars. The work shows the change in how people perceive war over the course of their lives. It deals with three phases of life, from the child who plays war games to the soldier in military service to the older person who looks back and reflects.

David T. Little about his work:

'After September 11, 2001, many of my childhood friends enlisted in the US military. Personally, I had a hard time understanding that choice, as there seemed to be so many other ways to respond to 9/11, all of which seemed like better ideas to me. Questions about my own family's military service emerged shortly thereafter – about getting into the army and why they chose to enlist. Researching and writing the piece turned out to be a much deeper and more troubling journey than I had anticipated, and it left me forever changed.

'I would like for the audience to leave Soldier Songs wondering if these same stories exist in their own families, and to possibly even ask about them. Hearing the stories of my

uncles in Vietnam (and yes, Cambodia), for example, did more to shape my current worldview than any political theory or even history book I have ever read. Hearing these first person accounts allowed me to get as close to this experience as possible without going through it myself. I hope others might take a similar path. It can be difficult, but I think it is also important.

'Soldier Songs comes from a period where I was very interested in exploring the juxtaposition of many styles to shape a dramatic arc. Some of it is playful, some of it is abstract, some driving, thrashing, dark, some atmospheric, etc. The influence of rock music and heavy metal is definitely present as well, but all of these fuse together to form what I hope is a compelling dramatic whole. I think overall it has a very serious tone.

'Newspeak is a group that I founded in 2004, collecting musicians who not only were exceptionally well-trained classical musicians but who were also equally experienced playing rock music – because the language I was exploring in my compositions at the time made use of gestures from rock and pop music. Having the chance to work with these musicians has been a real privilege for me, and has helped me develop my voice as a composer. They are one of the truly definitive groups for playing my music.

'My most important experience with Soldier Songs was the realization that people I cared about were carrying around deep pain – in many cases pain that had been suppressed for decades, related to their military service – and that as a response to this pain they had chosen to be silent about their experiences. With almost every veteran I interviewed, the phrase "I never talk about this with

anyone” was uttered. It became increasingly clear to me that this – something not nearly discussed enough in mainstream America – was what the piece was really about, going beyond even the difficult stories of combat, or the immediate challenges experienced by returning vets. This silence that followed was in some ways more devastating, and not only impacted the lives of those who served and their families, but also having significant effect on our foreign policy, and our ability to respond culturally to war.’

SYNOPSIS SOLDIER SONGS

Soldier Songs is a song-cycle intended to explore the perceptions versus the realities of a soldier, the exploration of loss and exploitation of innocence, and the difficulty of expressing the truth of war. The culmination of 9 years work by composer David T. Little, *Soldier Songs* is constructed in three sections: Child, Warrior and Elder, yet the movements flow seamlessly from adolescence through old age.

CHILD

Children first encounter war through toys and games. Boys play with toy soldiers, sold with an arsenal of accessories. As they grow older, video games replace the dolls, and role-playing-games (RPGs) offer an immersive combat experience. The player kills countless “enemies,” and the only consequence of ones own death is a pause while the game reloads. Heroes are the most vicious, lethal players of the game. As the boy becomes a young adult, he first confronts the possibility of the game disappearing as he signs his draft card. Reflecting on the highly serialized selective service from the Vietnam War, the boy counts with dread each day in the year of his primary draft eligibility.

WARRIOR

The boy is now a modern-day soldier. As technology has changed the tools and language of war, it has also changed the experience. The soldier creates a soundtrack to his war – piping metal music to ear buds, re-creating the feeling of a video game as he shoots dehumanized enemies. The video game becomes too real as the brutality of war set in. Images of death, destruction and

killing that had captivated the soldier in movies back home play out before his eyes, and the warrior seeks refuge. The experience is unbearable, and it becomes clear that the damage from this experience will extend beyond the tour of duty.

ELDER

The stories diverge as the third section explores several encounters of former soldiers reflecting on their experiences or dealing with new interactions in their civilian lives. One man reflects on the seeming futility of the never-ending war on terror. Another confronts the bereavement team sent to notify him of his son’s death in combat. The cycle concludes with interviews of the composer’s family and friends, part of the source material that he used to inspire this work.

Nico Muhly © Matthew Murphy

David T. Little © Merri Cyr

Oneohtrix Point Never © Timothy Saccenti

James McVinnie © Terry Magson

TWITCHY ORGANS

INFO

DATUM / DATE

wo 4 juni 2014

Wed 4 June 2014

LOCATIE / VENUE

Orgelpark

AANVANG / STARTING TIME

20.30 uur

8.30 pm

DUUR / RUNNING TIME

1 uur 15 minuten, zonder pauze

21 hour 15 minutes, no interval

WEBSITES

www.nicomuhly.com

www.pointnever.com

www.jamesmcvinnie.co.uk

CREDITS

MUZIEK / MUSIC

Nico Muhly, Oneohtrix Point Never

UITVOERING / PERFORMED BY

James McVinnie, orgel *organ*

Nico Muhly, orgel *organ*

Oneohtrix Point Never, elektronica

COPRODUCTIE / COPRODUCTION

Holland Festival, Orgelpark

PROGRAMMA / PROGRAMME

Nico Muhly (1981)

The Rev'd Mustard his Installation Prelude
(2012)

Nederlandse première *Dutch premiere*

Nico Muhly (1981)

Hudson Preludes (2005)

Nederlandse première *Dutch premiere*

Oneohtrix Point Never

Timber (Bang on a Can rework)

Nederlandse première *Dutch premiere*

Risky

Music For Steamed Rocks (Witold

Lutosławski rework)

Nico Muhly (1981)

Fast Cycles (2009)

Nederlandse première *Dutch premiere*

Nico Muhly (1981)

Preludes on O Antiphons (2010)

Nederlandse première *Dutch premiere*

Oneohtrix Point Never

Along

Zebra

Chrome Country

Nico Muhly (1981)

Twitchy Organs

Nederlandse première *Dutch premiere*

TWITCHY ORGANS

‘Het orgel is een groot symfonieorkest, in de hand gehouden door één persoon die een aantal knoppen, manualen en pedalen bedient. Enerzijds kan een orgel orkestinstrumenten imiteren - een gloeiende strijkerssectie, een lyrische klarinet, een hoorn, pauken - en anderzijds heeft het zijn eigen oorspronkelijke stem. Orgels zijn gebouwd om in een specifieke akoestiek te klinken. Als je speelt, is het of je het hele gebouw bespeelt.’ Aldus organist James McVinnie. Hij is een van de musici vanavond; naast hem laten ook Oneohtrix Point Never (alias Daniel Lopatin) en Nico Muhly van zich horen in het Orgelpark. De twee New Yorkse componisten hebben de muziek geschreven, maar Muhly zal eveneens de orgelpijpen van het Orgelpark laten gonzen en suizen, naast Lopatin op zijn elektronische instrumentarium.

Nico Muhly denkt groot, componeert in verscheidene genres – van opera tot filmmuziek – en werkt daarbij samen met zeer diverse artiesten. Hij heeft meerdere stukken speciaal voor McVinnie geschreven, zoals *Seven O Antiphon Preludes*, gebaseerd op de zeven antifonen voor de advent. Ze klinken in het Orgelpark naast de *Hudson Preludes* en *Fast cycles*. ‘Het symfonische, het akoestische, het sacrale: van alles is een beetje terug te vinden in deze stukken, en soms meer dan een beetje’, meldt McVinnies website over deze werken die hun Nederlandse première beleven.

Nico Muhly over het orgel:

‘In mijn jeugd zong ik in een jongenskoor, en het orgel hoorde daarbij. Toen ik geïnteresseerd raakte in het bespelen van het instrument was de koorleider heel genereus en liet hij mij zo nu en dan het koor

begeleiden – dat deed ik heel slecht! Ik heb altijd gehouden van het geluid van het orgel, omdat er geen specifiek geluid is – op een orgel kan alles. Het is een soort synthesizer avant la lettre: ontworpen om strijkers en blazers te imiteren, maar wel met zijn eigen expressiemogelijkheden.’

‘Ik vind het fantastisch dat een orgel mechanisch is, maar ook, op een bepaalde manier, elektronisch kan klinken. En ik vind het heerlijk dat een orgel een solist kan zijn – het luidste en gecompliceerde instrument – maar ook alleen maar een minieme fluistering op de achtergrond kan geven. Elk orgel is verschillend, een groot organist als James McVinnie moet ieder instrument temmen als een paard. Sommige stukken die we spelen in het Holland Festival zijn bedoeld voor religieuze diensten. Die zijn heel meditatief. Andere stukken zijn echte showpieces voor McVinnies snelle vingers! En Oneohtrix Point Never? Ik vind hem geweldig. Zijn muziek is beweeglijk, vreemd, gedetailleerd en veelomvattend.’

TWITCHY ORGANS

Op initiatief van het Holland Festival bundelen James McVinnie en Oneohtrix Point Never (OPN), een opkomende naam in de elektronicahoek, hun krachten. Na een aantal solo's – McVinnie speelt Muhly, OPN voert eigen werk uit – komen de musici samen in een uitvoering van Muhly's *Twitchy Organs*.

Oneohtrix Point Never is het pseudoniem van de in Brooklyn, New York, woonachtige experimentele musicus Daniel Lopatin. Lopatin komt uit een Joodse familie die van Rusland naar de Verenigde Staten emigreerde. De kelder bij zijn ouders thuis in Boston stond vol met synthesizers; een erfenis van

zijn vader die in de voormalige Sovjet-Unie in diverse bands speelde, en ook orgelgeluiden imiteerde. OPN: ‘Als kind al hield ik van het orgel. Mijn vader speelde met synthesizers allerlei soorten orgelgeluiden in Russische restaurantbandjes in de jaren tachtig van de vorige eeuw. Met het orgel ben ik opgegroeid.’ Film en soundtracks vormen een grote bron van inspiratie voor het werk van Lopatin, die een mix van stijlen en geluiden toepast, en zich ook door het orgel laat inspireren.

Hypnotiserend, fantasierijk, grenzeloos; het zijn zomaar een paar kernwoorden die op de muziek van OPN van toepassing zijn. Met een beschrijving blijf je achter bij de luisterervaring die als enige lijkt te tellen in deze experimentele elektronische wereld.

OPN speelt in het Orgelpark zijn *Timber*, *Risky Music For Steamed Rocks*, *Along*, *Zebra* en *Chrome Country*; een aantal van deze nummers staat ook op zijn nieuwste cd, *R Plus Seven*, die hij uitbracht op het label WARP. Een album dat als volgt gerecenseerd werd:

‘Kerkorgelklanken schokken en scheuren, synthesizerpatronen rollen af en aan en alles blijft net aan de goede kant van eerbetoon aan de ‘prog rock’ van de jaren zeventig. Dit is een ‘grand opening’ in iedere betekenis van het woord, en een heerlijk zelfverzekerd begin van een verwarrend album dat overloopt van klasse, verwarring en bravoure.’

Hoewel OPN in zijn eigen muziek de oren óók uitdaagt, noemt hij zelf het werk van collega Muhly juist ‘provocatief’. Des te interessanter is de vraag wat hun samenspel zal opleveren. Wat verwacht OPN van zijn optreden met Nico Muhly en James McVinnie? ‘Virtuositeit!’

TWITCHY ORGANS

‘The organ is like a grand symphony orchestra controlled by one person manning a series of keyboards and pedals, stops and buttons. On the one hand, an organ can imitate orchestral instruments – the ardent string section of an orchestra, a lyrical clarinet, a French horn, timpani – and on the other hand, it has its own indigenous magisterial voice. Organs are built to speak into specific acoustic spaces. When you play, it’s as if you are playing the whole building you’re in, which can be electrifying.’

So says organist James McVinnie. He is one of the musicians who are performing this evening in the Orgelpark; the others are Oneohtrix Point Never (alias Daniel Lopatin) and Nico Muhly. The music has been written by the two New York composers Nico Muhly and David T. Little, but Muhly will also be making the Orgelpark’s organ pipes drone and whisper next to Lopatin on his electronic instrumentation.

Nico Muhly thinks big, composes in various genres – from opera to film music – and works with extremely diverse artists. He has written a number of pieces especially for McVinnie, including *Seven O Antiphon Preludes*, based on the seven antiphons for Advent. They will be heard here along with the *Hudson Preludes* and *Fast cycles*. ‘The symphonic, the acoustic, the sacred: there’s a little of each in every one of these pieces, and sometimes more than a little,’ according to McVinnie’s website on these works that are having their Dutch premiere.

Nico Muhly about the organ:

‘I grew up singing in a boys’ choir, so obviously the organ was part of that. When I started being interested in playing the organ, my choirmaster was very generous with let-

ting me (terribly!) accompany the choir from time to time. I’ve always loved the sound of the organ inasmuch as there is no “sound” – it can do anything. It’s sort of like a primitive synthesizer: designed to imitate strings, winds, but then it has its own expressive capabilities.

‘I love that it is mechanical, but also, in a sense, electronic. I love that it can be a soloist – the loudest, most complicated instrument – but also tiny, just a whisper in the background. Each one is different; so, a great organist like Jamie has to tame it sort of like a horse. Some of the pieces we’re doing at the Holland Festival are going to be ones meant for use during religious services, so they are much more meditative. Others are more showpieces for Jamie’s fast fingers! The music of Oneohtrix Point Never: I love him. It’s kinetic, strange, detailed and vast.’

TWITCHY ORGANS

At the initiative of the Holland Festival, James McVinnie and Oneohtrix Point Never (OPN), a rising name in the electronics corner, are joining forces. After a number of solos – McVinnie plays Muhly, OPN performs his own work – the musicians will share the stage in a performance of Muhly’s *Twitchy Organs*.

Oneohtrix Point Never is the pseudonym of the Brooklyn, New York-based experimental musician Daniel Lopatin. Lopatin comes from a Jewish family that immigrated to the United States from Russia. The basement of his parents’ house in Boston was full of synthesizers; an inheritance from his father who had played in various bands and also imitated organ sounds.

Says OPN, ‘I have loved the organ since I was a boy. My father played all kinds of

organ sounds in various Russian restaurant bands in the 1980s, so it was something I grew up hearing.’ Film and soundtracks are a great source of inspiration for Lopatin, who uses a mix of styles and sounds and is also inspired by the organ.

‘Hypnotizing’, ‘imaginative’, ‘unbounded’ are a few random keywords that apply to OPN’s music. Any description falls short of the listening experience, which apparently is the only thing that counts in this experimental electronic world.

In the Orgelpark, OPN is playing his *Timber, Risky Music for Steamed Rocks, Along, Zebra* and *Chrome Country*; a number of these pieces are also on his newest CD, *R Plus Seven*, which he released on the label WARP. A quote from a review of the album: ‘Church organs shock and soar, synth patterns roll and roll staying one step to the right side of a seventies prog homage. This is a grand opening in every sense of the word and a delightfully confident opener to an album that brims with class, confusion and bravado.’

Although OPN also challenges the ears with his own music, he calls the work of his colleague Muhly ‘provocative’. Which makes the question of the result of their collaboration all the more interesting. What does OPN expect of his performance with Nico Muhly and James McVinnie? ‘Virtuosity!’

BIOGRAFIEËN

Nico Muhly (1981) is een Amerikaanse componist. Hij werd geboren in Vermont en groeide op in Providence, Rhode Island. Muhly studeerde af aan de Columbia University met een graad in de Engelse literatuur en in 2004 behaalde hij zijn masterdiploma aan de Juilliard School of Music in New York. Vanaf zijn tweede studiejaar werkte Muhly gedurende zes jaar als MIDI-programmeur en editor voor Philip Glass. Muhly heeft een breed repertoire gecomponeerd voor ensembles, solisten en organisaties als het American Symphony Orchestra, de Boston Pops, Carnegie Hall, het Chicago Symphony Orchestra en violiste Hilary Hahn. Muhly heeft zijn vaardigheden als performer, arrangeur en dirigent ingezet voor onder meer Antony and the Johnsons, Doveman, Grizzly Bear en Usher. Hij schreef filmmuziek voor *Josua* (2007), *Margaret* (2009) en *The Reader* (2008). In 2012 ging Muhly's eerste opera, *Two Boys*, in première in Londen. Een kameropera volgde later dat jaar, uitgevoerd in New York. Tot de mensen met wie Muhly het meest samenwerkt, behoort ook het team achter het cd-label Bedroom Community; het label werd in 2007 ingewijd met de uitgave van Muhly's eerste album *Speaks Volumes*. Nico Muhly heeft vele cd's uitgebracht, waaronder opnamen van zijn volledige koorwerk, *Seeing is believing* en het avondvullende stuk *I drink the air before me*.

James McVinnie heeft een veelzijdige carrière als organist en toetsenist. Hij was assistent-organist van de Westminster Abbey, waar hij speelde tijdens vele staatsaangelegenheden en gedurende speciale diensten van nationaal belang. McVinnie studeerde muziek en orgel aan Clare College, Cambridge University. Met het Clare College Choir gaf hij uitvoeringen door heel Engeland, Europa, de Verenigde Staten en het Verre Oosten; hij begeleidde het koor eveneens op vele goed ontvangen cd's. In 2006 nam McVinnie zijn eerste solo-cd op. Hij speelt ook op registraties van The King's Consort, The Cardinal's Musick, het National Youth Choir of Great Britain en St Albans Abbey Girls Choir. In de zomer van 2009 maakte de musicus zijn solodebuut op de Salzburger Festspiele met het Freiburger Barockorchester. Recente solo-optredens brachten hem naar Duitsland, Zwitserland en Rusland. Als continuospeler trad hij met vooraanstaande ensembles en musici aan op vrijwel alle grote Europese oudmuziekfestivals. McVinnie's bekendheid als partner van musici in de hedendaagse muziek is groeiende. Dit repertoire speelt een belangrijke rol voor hem; Nico Muhly, Graham Ross, Robert Walker, Richard Reed Parry, Shara Worden en David Lang hebben muziek voor hem geschreven. James McVinnie geeft orgelles aan Cambridge University en Tonbridge School, en is director of music aan St Andrew's, Holborn, Londen.

Oneohtrix (spreek uit: one-oh-tricks) **Point Never** is de artiestennaam van de in Brooklyn wonende experimentele musicus Daniel Lopatin. Lopatin, componist van elektronische muziek, komt uit een Joodse familie die van Rusland naar de Verenigde Staten emigreerde. De kelder bij zijn ouders thuis in Boston stond vol met synthesizers; een erfenis van zijn vader die in de voormalige Sovjet-Unie in een band speelde. Lopatin werd geïnspireerd door de synthesizergeluiden van het Mahavishnu Orchestra en Stevie Wonder in zijn vaders muziekcollectie, en ook door de soundtracks van videospelletjes als *Metroïd*. Lopatin handhaaft in zijn werk behendig het evenwicht tussen het experimentele en het toegankelijke. Onder zijn pseudoniem Oneohtrix Point Never nam hij cd's op voor verscheidene labels, waaronder de uitgave *Riffs*, een compilatie van zijn vroege werk, en meer recent *Replica*, opgebouwd uit samples van televisiereclames. Zijn eerste album voor het label Warp, *R Plus Seven*, kwam uit in 2013. Lopatin heeft live-klanklandschappen gemaakt in het Museum of Modern Art in New York en werkte samen met componist Tim Hecker. Het roemruchte reclamebureau Saatchi & Saatchi heeft Lopatin gevraagd voor een installatie-performance op het filmfestival van Cannes en Sofia Coppola's compagnon Brian Reitzell nodigde hem uit om muziek voor Coppola's *The Bling Ring* te creëren.

BIOGRAFIEËN SOLDIER SONGS

David T. Little (componist en librettist) combineert op effectvolle wijze klassieke en populaire idiomen. Zijn opera's *Soldier Songs* (Prototype Festival) en *Dog Days* (Peak Performances/Beth Morrison Projects) zijn alom geprezen. Volgens *The New York Times* bewijst Little dat opera zonder enige twijfel een relevant heden heeft en een mooie toekomst. Tot Little's recente en binnenkort geproduceerde werk behoren *AGENCY* (Kronos Quartet), *CHARM* (Baltimore Symphony Orchestra/Marin Alsop), *Hellbound* (Maya Beiser), *Haunt of Last Nightfall* (Third Coast Percussion), de opera *JFK* met Royce Vavrek (Fort Worth Opera/ALT), een nieuwe opera in opdracht van de MET/Lincoln Center Theater, en het muziektheaterwerk *Artaud in the Black Lodge* met Outriderlegende Anne Waldman (Beth Morrison Projects). De muziek van David T. Little is te horen geweest in Carnegie Hall, Park Avenue Armory, tijdens de Bang on a Can Marathon en elders. Little volgde zijn opleiding aan de universiteiten van Michigan en Princeton. Hij was Executive Director van MATA en is momenteel hoofd van de afdeling Compositie aan het Shenandoah Conservatory. Little is oprichter en artistiek leider van het ensemble Newspeak, en zijn muziek is opgenomen op de labels New Amsterdam en Innova.

De films van **Bill Morrison**, (cineast) combineren vaak archiefmateriaal en hedendaagse

muziek. Morrison heeft samen- gewerkt met een aantal van de invloedrijkste hedendaagse componisten, onder wie John Adams, Laurie Anderson, Gavin Bryars, Dave Douglas, Richard Einhorn en Philip Glass. *Decasia* (67 minuten, 2002), een samenwerking met componist David Gordon, werd in 2013 geselecteerd voor de nationale filmregistratie van de US Library of Congress, en is de modernste film op deze lijst van werken van 'grote culturele, historische of esthetische waarde voor het cinematografische erfgoed van de natie'. De films van Morrison maken eveneens deel uit van de collecties van het Museum of Modern Art, het Walker Art Center en EYE. Morrison is een fellow van Guggenheim en ontving de Alpert Award for the Arts, een NEA Creativity Grant, een Creative Capital en een fellowship van de Foundation for Contemporary Arts. Zijn projectiedesigns voor het theater zijn bekroond met twee Bessie Awards en een Obie Award. In 2013 is Morrison geëerd met retrospectieven in vier landen: in het Walker Art Museum, Minneapolis, op het Vila Do Conde Short Film Festival in Portugal, op het Adelaide Film Festival in Australië en op het Aarhus Film Festival in Denemarken. Het werk van Morrison wordt gedistribueerd door Icarus Films in Noord-Amerika, en in Engeland door BFI.

Todd Reynolds, De dirigent van *Soldier Songs*, is eveneens de favoriete violist van vele componisten van hedendaagse muziek, onder wie Steve Reich,

Meredith Monk en het Bang on a Can-collectief. Zijn dubbel-cd *Outerborough* bestaat uit *inSide*, met Reynolds eigen muziek, en *outSide*, met opdrachtcomposities, speciaal voor de opname geschreven door een trits vooraanstaande New Yorkse componisten. Een van de stukken is *and the sky was still there* van David T. Little, dat het verhaal vertelt van soldaat Amber Ferenz, wiens stem ook in *Soldier Songs* te horen is. *The New Yorker* noemde Reynolds 'Voor de duivel niet bang' vanwege zijn onvoorwaardelijke promotie, als componist, violist en dirigent, van muziek waarvan de inkt nog nat is. Hij is al vijftientig jaar een vaste hoofdfiguur in de New Yorkse scene. Todd Reynolds is componist en muzikaal leider van Toni Doves *Lucid Possession*, dat in april 2013 in première ging.

De rijke, onbegrensde baritonstem en het toegewijde toneelvakmanschap van **Christopher Burchett** hebben hem een plaats bezorgd bij operagezelschappen in heel de Verenigde Staten, daarbij inbegrepen de gezelschappen en festivals van New York City, Santa Fe, Boston, Palm Beach, Virginia, Omaha, Eugene, Indianapolis, Kentucky, Utah en St. Louis. Het blad *Opera News* van april 2013 omschreef Burchett als een 'onverschrokken, kwetsbare performer' die een 'onversaagde, heroïsch-menselijke vertolking ten beste gaf die lang in het geheugen zal blijven hangen'. Als wereldwijd veelgevraagde concertzanger verschijnt Burchett op belangrijke Bachfestivals. Op het Bethlehem Bach Festival zong

hij in Bachs *Hobe Messe*; de uitzending van deze vertolking won een Emmy. Andere hoogtepunten: Beethovens Negende symfonie op het New Hampshire Music Festival, Vaughan Williams' *Fantasia on Christmas Carols* met de New York Choral Society in Carnegie Hall, Britten's *War Requiem* met het Louisville Orchestra en *So in love with Broadway*, een concert van de Omaha Symphony met een selectie van songs van Frank Loesser. Burchett zingt op het label Naxos de première-opname van *The Greater Good*, en op iTunes is hij te horen in het *Opera America Songbook*, een collectie van zevenenveertig liederen, geschreven in opdracht van Opera America voor de viering van de opening van het National Opera Center.

Kamerensemble **Newspeak** gaf acte de présence op het Tune-In Festival met Eight Blackbird in Park Avenue Armory, het Ecstatic Music Festival in New York City, op New Sounds Live en op het International Festival of Arts and Ideas. Het ensemble was hoofdgast op het MATA Festival, stond met The Fiery Furnaces op het programma van Wordless Music en trad op als onderdeel van John Zorns Full Force Festival. Newspeak bracht in november 2010 zijn eerste cd uit bij New Amsterdam Records en bracht onlangs een volgende opname op de markt: *Soldier Songs*, op het label Innova. Newspeak is genoemd naar de taal in George Orwells *1984* die het denken inperkte, en is een krachtig ensemble dat de songs van de Canadese groep

Godspeed You! Black Emperor vermengt met de frenetieke gepolitiseerde agressie van Black Sabbath en de Dead Kennedys. De groep combineert de directheid van Louis Andriessens en Frederic Rzewski's gebruiks-muziek met de overladen complexiteit van King Crimson en het Mahavishnu Orchestra, en met de emotionele diepten van Elliot Smith en The Cure. Daarmee creëert Newspeak een mysterieus, genuanceerd en dwingend geluid. Newspeak heeft financiële steun ontvangen van het Aaron Copland Fund for Music, Meet The Composer, de Cheswaty Foundation, de New Spectrum Foundation, de Puffin Foundation en Fractured Atlas.

Ashley Tata (regie) is een theater- en operaregisseur met als thuisbasis Brooklyn. Tot haar recente creaties behoren *The Censorship of Lillian Hellman's The Children's Hour* (Martin E. Segal Center), *The Glory of Living* (Revolve Productions), Menotti's *The Telephone* (Alchemical Theater Laboratory), *A Weimar Flute* (Morning Side Opera Co.), *The Good Person of Szechwan* (Columbia Stages) en *Dirt – Part 1* (HERE's Summer Sublet). Met haar eigen gezelschap, Enthuse Theater, maakte ze *The Decay of Cities: Farm* en *NOLA* – de eerste van een reeks meeslepende stukken, gepresenteerd in leegstaande locaties in heel de Verenigde Staten. Als assistent-regisseur werkte ze mee aan Müllers *Anatomy Titus* (Martin E. Segal Center, regie: Robert Woodruff), David T. Littles *Dog Days* (regie: Robert Woodruff),

Toshio Hosokawa's *Matsukaze* (regie: Chen Shi-Zheng, Spoleto) en David Langs *love fail*. Tata is artistiek associate director geweest bij de Classic Stage Company. Momenteel is assisteert zij Rinde Eckert in Jonathan Bergers *Visitations* (Prototype Festival) en voert zij de regie van *Into the Woods*, Columbia University. www.ashleykellytata.com www.enthusetheater.org

Christopher Kuhl, (licht en techniek) is een conceptueel licht-, scène- en installatie-ontwerper voor nieuwe performances, theater, dans en opera. Tot zijn recente werken behoren John Cage's *Song Books* (San Francisco Symphony, Carnegie Hall), *ABACUS* van Early Morning Opera (Sundance Film Festival, EMPAC), *The Elephant Room* (Philly Live Arts, St. Anns Warehouse) en *Quartier Libres* van Nadia Beugré (New York Live Arts). In 2011 ontving Kuhl de Sherwood, Drammy, Horton en Ovation Awards. Kuhl komt oorspronkelijk uit New Mexico en studeerde af aan het California Institute of the Arts.

Beth Morrison Projects (producent), in 2006 opgericht, onderkent en ondersteunt het werk van opkomende en gevestigde componisten en hun multimediamedewerkers. Beth Morrison Projects stimuleert het nemen van risico door het creëren van een structuur voor het ontwikkelen van nieuw werk, die uitsluitend op de kunstenaar gericht is. Daarin voelen kunstenaars zich veilig om te experimenteren en

grenzen te verleggen. Bekend als componistenproducent 'heeft Beth Morrison Projects al verscheidene jaren haar positie versterkt en een aantal van de spannendste muziektheaterprojecten van de stad gerealiseerd', aldus *The New Yorker*. Het bedrijf heeft opdrachten uitgezet voor meer dan dertig premières van opera- en muziektheaterwerken. Ze zijn uitgevoerd over de hele wereld. *The Wall Street Journal*: 'Met haar vermogen om memorabele samenwerkingen te bewerkstelligen onder kunstenaars, kan mevrouw Morrison op een dag als een 21e-eeuwse Diaghilev onsterfelijk worden.' Tot de lopende en toekomstige projecten behoren werken van de componisten David Lang, David T. Little, Keeril Makan, Missy Mazzoli, Nico Muhly en anderen, met als regisseurs Bob McGrath, Rachel Dickstein, Jay Scheib en Robert Woodruff. Projecten zijn wereldwijd uitgevoerd door tal van vooraanstaande instellingen, waaronder de Brooklyn Academy of Music, The Kitchen, Performance Space 122, Lincoln Center, het Walker Art Center, het Barbican en het Beijing Music Festival.

BIOGRAPHIES

Nico Muhly (1981) is an American composer. Born in Vermont and raised in Providence, Rhode Island, Muhly graduated from Columbia University with a degree in English Literature. In 2004, he received a Masters in Music from the Juilliard School. From his sophomore year of college, he worked for Philip Glass as a MIDI programmer and editor for six years. Nico Muhly has composed a wide scope of work for ensembles, soloists and organisations including the American Symphony Orchestra, Boston Pops, Carnegie Hall, Chicago Symphony Orchestra and violinist Hilary Hahn. Muhly has also lent his skills as performer, arranger and conductor to Antony and the Johnsons, Doveman, Grizzly Bear and Usher. He has written film music for *Josua* (2007), *Margaret* (2009) and *The Reader* (2008). In 2012, Muhly's first full-scale opera, *Two Boys* premiered in London, followed later that year by a chamber opera, which premiered in New York. Among Muhly's most frequent collaborators are his colleagues at the CD imprint Bedroom Community, which was inaugurated in 2007 with the release of Muhly's first album, *Speaks Volumes*. Nico Muhly has released many albums, including recordings of his complete choral works, his CD *Seeing is believing* and the evening-length *I drink the air before me*.

James McVinnie pursues a diverse career as an organist and keyboardist. He was assistant organist of Westminster Abbey, where he played at many great state occasions and special services of national importance. McVinnie studied music at Clare College, Cambridge, where, as organ scholar, he performed throughout the UK, Europe, the USA, and the Far East in addition to appearing as their accompanist on numerous acclaimed recordings. In October 2006 he recorded his first solo disc. He also appears on recordings by the King's Consort, the Cardinal's Musick, the National Youth Choir of Great Britain and St Alban's Abbey Girls Choir. In summer 2009 McVinnie made his solo debut at the Salzburg Festival with the Freiburg Baroque Orchestra. As a soloist he has recently performed in Germany, Switzerland and Russia. As a continuo player with leading ensembles and musicians he has appeared at the major early music festivals in Europe. McVinnie's fame as a performer of contemporary music is on the rise. It's a repertoire which plays a central part in his music; Nico Muhly, Graham Ross, Robert Walker, Richard Reed Parry, Shara Worden and David Lang all have written works for him. James McVinnie teaches organ at Cambridge University and Tonbridge School. He is director of music at St Andrew's in Holborn, London.

Oneohtrix Point Never is the stage name of Brooklyn resident and experimental musician

Daniel Lopatin, descendant of a Jewish family which emigrated from Russia to the United States. The basement in the family home in Boston was stacked full of synthesizers, which belonged to his father, who had played in a band in the Soviet-Union. Lopatin was inspired by the synthesizer sounds of the Mahavishnu Orchestra and Stevie Wonder in his father's record collection, and by the soundtracks of video games such as Metroid. Lopatin has always deftly balanced the experimental with the accessible: He has released several albums under his Oneohtrix Point Never moniker on various independent labels – including *Riffs*, which is a compilation of his early work, and more recently *Replica*, which is built around samples of television commercials. His first album for the Warp label, *R Plus Seven*, was released in 2013. Lopatin has built live soundscapes at the Museum of Modern Art and has collaborated with Montreal-based ambient electronic music composer Tim Hecker. Advertising powerhouse Saatchi & Saatchi tapped Lopatin for an installation event at the 2012 Cannes film fest and Sofia Coppola's longtime cohort Brian Reitzell invited him to create original music for Coppola's *The Bling Ring*.

BIOGRAPHIES SOLDIER SONGS

David T. Little (composer, librettist) fuses classical and popular idioms to dramatic effect. His operas *Soldier Songs* (Prototype Festival) and *Dog*

Days (Peak Performances/Beth Morrison Projects) have been widely acclaimed, “prov(ing) beyond any doubt that opera has both a relevant present and a bright future” (NYTimes). Recent/upcoming works include *AGENCY* (Kronos Quartet), *CHARM* (Baltimore Symphony/Marin Alsop), *Hellbound* (Maya Beiser), *Haunt of Last Nightfall* (Third Coast Percussion), the opera *JFK* with Royce Vavrek (Fort Worth Opera/ALT), a new opera commissioned by the MET Opera/Lincoln Center Theater new works program, and the music-theatre work *Artaud in the Black Lodge* with Outrider legend Anne Waldman (Beth Morrison Projects). His music has been heard at Carnegie Hall, the Park Avenue Armory, the Bang on a Can Marathon and elsewhere. Educated at University of Michigan and Princeton, Little was Executive Director of MATA and is currently Director of Composition at Shenandoah Conservatory. The founding artistic director of the ensemble Newspeak, his music can be heard on New Amsterdam and Innova labels.

Bill Morrison's films often combine archival film material set to contemporary music. He has collaborated with some of the most influential composers of our time, including John Adams, Laurie Anderson, Gavin Bryars, Dave Douglas, Richard Einhorn, and Philip Glass, among many others. *Decasia* (67 min, 2002), a collaboration with the composer Michael Gordon, was selected to the US Library of Congress' 2013 National Film

Registry, becoming the most modern film named to the list that preserves works of 'great cultural, historic or aesthetic significance to the nation's cinematic heritage'. Morrison's films are also in the collection of the Museum of Modern Art, Walker Art Center, and the EYE Film Institute. He is a Guggenheim fellow and has received the Alpert Award for the Arts, an NEA Creativity Grant, Creative Capital, and a fellowship from the Foundation for Contemporary Arts. His theatrical projection design has been recognized with two Bessie Awards and an Obie Award. In 2013, Morrison was honored with retrospective programs in four different countries: the Walker Art Museum, Minneapolis; the Vila Do Conde Short Film Festival, Portugal; the Adelaide Film Festival, Australia; and the Aarhus Film Festival, Denmark. Morrison's work is distributed by Icarus Films in North America, and the BFI in the UK.

Soldier Songs' conductor **Todd Reynolds** is also the violinist of choice for many of new music's most venerable composers, including Steve Reich, Meredith Monk, and the Bang on a Can collective. The *inSide* features his own music, and the *outSide* features pieces commissioned and written specifically for the record by a host of New York notables, featuring David T. Little's *and the sky was still there*, which chronicles the story of soldier Amber Ferenz (whose voice is present in *Soldier Songs*). Called 'A Daredevil Musician' by The New Yorker for his

relentless forays into freshly inked music while performing, composing and conducting, he is a fixture on the New York scene for 25 years. He is currently Music Director and Composer for Toni Dove's *Lucid Possession*, debuting at Roulette in April, 2013.

Christopher Burchett's rich, no-holds-barred baritone voice and committed stagecraft have earned him a place on the stages of opera companies throughout the United States including New York City Opera, Santa Fe Opera, Boston Lyric Opera, Palm Beach Opera, Opera Orchestra of New York, Virginia Opera, Opera Omaha, Eugene Opera, Indianapolis Opera, Kentucky Opera, Utah Festival Opera, Glimmerglass Opera and Opera Theatre of St. Louis. Most recently, *Opera News* (April 2013) described Christopher as a 'fearlessly vulnerable' performer 'who gave an unflinchingly, heroically human performance that will linger long in the memory'. Widely sought after for his concert work, Christopher has appeared with many of the country's finest Bach festivals including the Bethlehem Bach Festival where he sang Bach's *B Minor Mass* as part of an Emmy winning national PBS broadcast. Other concert highlights include Beethoven's *Ninth Symphony* with the New Hampshire Music Festival, Vaughan Williams' *Fantasia on Christmas Carols* with the New York Choral Society at Carnegie Hall, Britten's *War Requiem* with the Louisville Orchestra and *So in Love With Broadway*, a concert of musical standards and selections

of hits from the music of Frank Loesser with the Omaha Symphony. Christopher can be heard on both the Naxos record label in the world premiere recording of *The Greater Good* as well as on I-tunes as part of the *Opera America Songbook*, a recorded collection of 47 songs commissioned by Opera America to celebrate the opening of the National Opera Center.

Chamber ensemble **Newspeak** has been featured as a part of the Tune-In Festival with Eighth Blackbird at the Park Avenue Armory, the Ecstatic Music Festival in NYC, on New Sounds Live, and at the International Festival of Arts and Ideas. They have headlined on the MATA Festival, shared bills with The Fiery Furnaces as part of Wordless Music, and performed as part of John Zorn's Full Force festival. Newspeak released their first CD with New Amsterdam Records in November 2010, and recently released their follow-up disc, *Soldier Songs*, on Innova. Named after the thought-limiting language in George Orwell's *1984*, Newspeak is a powerhouse ensemble that blends the anthems of Godspeed You! Black Emperor and Mogwai with the frenetic and politicized aggression of Black Sabbath and the Dead Kennedys. Fusing the music-for-use directness of Louis Andriessen and Frederic Rzewski, the ornate complexity of King Crimson and the Mahavishnu Orchestra, and the emotional depths of Elliot Smith and The Cure, they create a mysterious, nuanced, and compelling sound. They have

received financial support from the Aaron Copland Fund for Music, Meet The Composer (the Cary New Music Performance Fund, the Commissioning Music/USA program, the JPMorgan Chase Regrant Program for Small Ensembles) the Cheswaty Foundation, the New Spectrum Foundation, the Puffin Foundation, and Fractured Atlas.

Ashley Tata (director) is a Brooklyn-based Theater and Opera Director. Recent credits: *The Censorship of Lillian Hellman's The Children's Hour* (Martin E. Segal Center); *The Glory of Living* (Revolve Productions); Menotti's *The Telephone* (Alchemical Theater Laboratory); *A Weimar Flute* (Morning Side Opera Co.); *The Good Person of Szechwan*, (Columbia Stages); *Dirt, (Part 1)* (HERE's Summer Sublet). With her company, Enthuse Theater: *The Decay of Cities: Farm* and *: NOLA* – the first in a series of devised, immersive pieces created in abandoned sites throughout the US. Assistant director: Müller's *Anatomy Titus* (Martin E. Segal Center, dir. Robert Woodruff); David T. Little's *Dog Days* (dir. Robert Woodruff, BPM); Toshio Hosokawa's *Matsukaze* (dir. Chen Shi-Zheng, Spoleto USA; LCF); David Lang's *love fail* (BPM). Former Artistic Associate Director, Classic Stage Company. Currently: Assistant to Rinde Eckert on Jonathan Berger's *Visitations* (Prototype Festival) and Director of *Into the Woods* (LIU, Post); MFA

Columbia University.
www.ashleykellytata.com
www.enthusetheater.org

Christopher Kuhl (lighting designer and technical director) is a lighting, scenic, installation and conceptual designer for new performance, theatre, dance and opera. Recent work includes John Cage's *Song Books* (SF Symphony, Carnegie Hall), *ABACUS*. Early Morning Opera (Sundance Film Festival, EMPAC), *The Elephant Room* (Philly Live Arts, St. Anns Warehouse), *Quartier Libres*, Nadia Beugré (New York Live Arts). In 2011 Chris was the recipient of the Sherwood, Drammy, Horton, and Ovation Awards. Chris is originally from New Mexico and a graduate of Calarts.

Founded in 2006 to identify and support the work of emerging and established composers and their multi-media collaborators, **Beth Morrison Projects** (tour producer) encourages risk-taking, creating a structure for developing new work that is unique to the artist and where artists feel safe to experiment and push boundaries. Noted as a composers' producer, 'Beth Morrison Projects, has been gathering strength for several years, producing some of the most exciting music-theatre projects in the city' (*The New Yorker*). To date the company has commissioned, developed, and produced more than thirty premiere opera-theatre and music-theatre works that have been performed around the globe. *The Wall Street Journal* said, 'Ms. Morrison may

be immortalized one day as a 21st-century Diaghilev, known for her ability to assemble memorable collaborations among artists.' Current and upcoming projects include works by composers David Lang, David T. Little, Keeril Makan, Missy Mazzoli, Nico Muhly and more, with directors Bob McGrath, Rachel Dickstein, Jay Scheib, and Robert Woodruff. Projects have been performed in numerous premier venues around the world including Brooklyn Academy of Music, The Kitchen, Performance Space 122, Lincoln Center, The Walker Art Center, The Barbican, The Beijing Music Festival and more.

HOLLAND FESTIVAL 2014

DIRECTIE

Pierre Audi, artistiek directeur
Annet Lekkerkerker, zakelijk directeur

BESTUUR

Martijn Sanders, voorzitter
Marjet van Zuijlen
Mavis Carrilho
Joachim Fleury
Ben Noteboom

Het programma van het Holland Festival kan alleen tot stand komen door subsidies, bijdragen van sponsors en fondsen en door de gewaardeerde steun van u, ons publiek.

SUBSIDIËNTEN

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap
Gemeente Amsterdam

Het Holland Festival is lid van Réseau Varèse, Europees netwerk voor de creatie en promotie van nieuwe muziek, gesubsidieerd door het Culturele Programma van de Europese Commissie.

HOOFDBEGUNSTIGER SNS REAAL Fonds

SPONSORS, FONDSSEN, INSTELLINGEN

VandenEnde Foundation,
Stichting Ammodo, Rabobank Amsterdam, Clifford Chance LLP, DoubleTree by Hilton, Westergasfabriek/
MeyerBergman,
Kempen & Co, Automobiëlbedrijf Van Vloten, Stichting Dioraphte, Turing Foundation,

Prins Bernhard Cultuurfonds, The Brook Foundation, Fonds Podiumkunsten, Ernst von Siemens Music Foundation, Ambassade van Pakistan, Dr. Hofstee Stichting, Gemeente Amsterdam/Stadsdeel Oost, Regionale Regering van Koerdistan, Goethe-Institut, Ambassade van de Verenigde Staten van Amerika, Gravin van Bylandt Stichting, Institut Français des Pays-Bas, Ambassade van de Bondsrepubliek Duitsland/Den Haag, Pro Helvetia

HF BUSINESS

Beam Systems, De Nederlandsche Bank N.V., Double Effect, G&S Vastgoed, ING Groep, Ten Have Change Management, TNT express, WPG Uitgevers B.V.

MEDIAPARTNERS NTR, VPRO

BOARD OF GOVERNORS

De genereuze, meerjarige verbintenis van de Governors is van groot belang voor de internationale programmering van het Holland Festival.

G.J. van den Bergh en C. van den Bergh-Raat, R.F. van den Bergh, W.L.J. Bröcker, J. van den Broek, Jeroen Fleming, J. Fleury, V. Halberstadt, H.J. ten Have en G.C. de Rooij, J. Kat en B. Johnson, Irina en Marcel van Poecke, Ton en Maya Meijer-Bergmans, Sijbalt Noorda en Mieke van der Weij, Robert Jan en Mélanie van Ogtrop-Quintus, Françoise van Rappard-Wanninkhof, A. Ruys en M. Ruys-van Haften, M. Sanders, A.N. Stoop en S. Hazelhoff, Tom de Swaan, S. Tóth, Elise

Wessels-van Houdt, H. Wolfert en M. Brinkman

HARTSVRIENDEN

Kommer en Josien Damen, S. van Delft-Vroom, H. Doek, Tex Gunning, Wendy van Ierschot, Frans Koffrie, K. Kohlstrand, J. en M. Kuiper-Gerlach, Monique Laenen en Titus Darley, M. Plotnitsky, P. Voorsmit, P. van Welzen en C. Lafeber

BESCHERMERS

Lodewijk Baljon en Ineke Hellingman, A. van de Beek en S. van Basten Batenburg, S. Brada, Frans en Dorry Cladder-van Haersolte, J. Docter en E. van Luijk, L. Dommering-van Rongen, E. Flores d'Arcais E. Granpré Moliere, M. Grotenhuis, E.H. Horlings, J. Houwert, Luuk H. Karsten, R. Katwijk, R. Kupers en H. van Eeghen, J. Lauret, A. van der Linden-Taverne, H. en I. Lindenberg-Sluis, F. Mulder, G. van Oenen, H. Pinkster, H. Sauerwein, R. van Schaik en W. Rutten, C.W.M. Schunck, K. Tschenett, Wolbert en Barbara Vroom, P. Wakkie, R.R. Walstra, A. van Wassenaer, O.L.O. en Tineke de Witt Wijnen-Jansen Schoonhoven

BEGUNSTIGERS

M. Beekman, E. Blankenburg, Co Bleeker, A. Boelee, K. de Bok, Jan Bouws, E. Bracht, G. Bromberger, Rachel van der Brug, D. de Bruijn, M. Daamen, J. Dekker, M. Doorman, Chr. van Eeghen, J. van der Ende, Ch. Engeler, E. Eshuis, E. Goossens-Post, E. de Graaff

Van Meeteren, F. Grimmelikhuisen, D. Grobde, J. Haalebos, J. Hennephof, G. van Heteren, L.D.M.E. van Heteren, B. van Heugten, S. Hodes, Herma Hofmeijer, J. Hopman, A. Huijser, E. Hummelan, G. van der Hulst, Yolanda Jansen, P. Jochems, Jan de Kater, J. Keukens, A. Ladan, M. Le Poole, M. Leenaers, K. Leering, T. Liefwaard, A. Ligeon, T. Lodder, A. Man, D. van der Meer, E. van der Meer-Blok, A. Mees-Lubberman, A. de Meijere, J. Melkert, E. Merckx, Jaap Mulders, H. Nagtegaal, A. Nieuwenhuizen, La Nube, Kay Bing Oen, E. Overkamp en A. Verhoog, C. van de Poppe, P. Price, F. Racké, H. Ramaker, S. van de Ree, Wessel Reinink, L.M. Remarque-Van Toorn, Thecla Renders, B. Robbers, A. Schneider, H. Schnitzler, G. Scholten, C. Schoorl, E. Schreve-Brinkman, Steven Schuit, P. Smit, G. Smits, I. Snelleman, A. Sonnen, K. Spanjer, C. Teulings, H. Tjeenk Willink, A. Tjoa, Y. Tomberg, J. van Tongeren, H.B. van der Veen, R. Verhooff, R. Vogelenzang, F. Vollemans, F. Voorsluis-Spanhoff, P. Vos, A. Vreugdenhil, A. Wertheim, M. Willekens, M. van Wulfften Palthe, M. Yazdanbakhsh, P. van der Zant, P. van Zwieten en N. Aarnink

JONGE BEGUNSTIGERS

Kai Ament, Ilonka van den Bercken, Maarten Biermans, Maarten van Boven, Rolf Coppens, Susan Gloudemans, Jolanda de Groot, Marte

Guldemon, Nynke de Haan, Hagar Heijmans, Anna van Houwelingen, Daan de Jong, Judith Lekkerkerker, Marije Mulder, Boris van Overbeeke, Gijs Schunselaar, Farid Tabarki, David van Traa, Frank Uffen, Helena Verhagen, Merijn van der Vlies, Marian van Zijll Langhout

ANONIEME SCHENKERS

Ook dankt het Holland Festival anonieme schenkers.

LIEFHEBBERS

Het Holland Festival dankt 708 Liefhebbers voor hun steun en bijdrage.

HET HOLLAND FESTIVAL HEEFT OOK UW STEUN NODIG: WORD VRIEND

Als Vriend draagt u actief bij aan de bloei van het Holland Festival.

LIEFHEBBER

Vanaf € 45 per jaar bent u al Liefhebber. U ontvangt deze pocket dan voortaan als eerste, heeft voorrang bij de kaartverkoop en u krijgt korting op tickets.

BEGUNSTIGER

Vanaf € 250 per jaar (of € 21 per maand) bent u Begunstiger. Uw bijdrage komt rechtstreeks ten goede aan de internationale programmering van het Holland Festival. Als Begunstiger heeft u recht op vrijkaarten en andere aantrekkelijke privileges.

JONGE BEGUNSTIGER

Vanaf € 250 per jaar (of € 21 per maand) ben je Jonge Begunstiger. Laat jij je inspireren door internationale podiumkunsten? Wil

je meer weten over de kunstenaars die je in het Holland Festival mee op avontuur nemen en in vervoering brengen? Sluit je dan nu aan!

BESCHERMER

Vanaf € 1.500 per jaar (of € 125 per maand) bent u Beschermmer. Als dank voor uw aanzienlijke bijdrage aan de internationale programmering van het Holland Festival ontvangt u een uitnodiging voor de openingsvoorstelling en voor exclusieve bijeenkomsten, naast vrijkaarten en andere privileges.

HARTSVRIEND

Vanaf € 5.000 per jaar bent u Hartsvriend. Als Hartsvriend van het Holland Festival nodigen we u uit om dichterbij de makers te komen. Met gelijkgestemden en gasten van het festival verwelkomen we u graag op speciale gelegenheden en geven u een blik achter de schermen.

GEEFWET

Sinds 1 januari 2012 is het nog aantrekkelijker om het Holland Festival te steunen vanwege de Geefwet die tot 1 januari 2018 van kracht is. De Geefwet houdt in dat giften aan culturele ANBI's met 25% verhoogd mogen worden tot een maximum aan schenkingen van € 5.000 per jaar. Schenkt u meer dan € 5.000, dan kunt u het resterende bedrag voor het reguliere percentage (100%) aftrekken van de inkomstenbelasting. De voordelen van de Geefwet gelden voor alle belastingplichtigen (particulieren en bedrijven) en zijn van toepassing op zowel eenmalige als periodieke schenkingen.

VOORDEEL VAN EEN

PERIODIEKE SCHENKING

Een eenmalige gift is beperkt aftrekbaar voor de belasting. Het totaal van de giften op jaarbasis dient hoger te zijn dan 1% (drempel) en kan tot maximaal 10% (plafond) van het inkomen worden afgetrokken. Een periodieke gift is een gift waarbij voor een periode van ten minste vijf opeenvolgende jaren een gelijke uitkering wordt gedaan, vastgelegd in een periodieke akte. De gift is volledig aftrekbaar zonder aftrekdrempel of aftreklafond.

Wilt u ook Vriend van het Holland Festival worden? Ga voor meer informatie en een aanmeldformulier naar www.hollandfestival.nl/steun HF of neem vrijblijvend contact op met Leonie Kruizenga, hoofd development op 020 – 788 21 18.

COLOFON / COLOPHON

Holland Festival
Piet Heinkade 5
1019 BR Amsterdam
tel. +31 (0)20 – 7882100
info@hollandfestival.nl
www.hollandfestival.nl

TEKST / TEXT

Frederike Berntsen

VERTALING / TRANSLATION

Jane Bemont

EINDREDACTIE EN OPMAAK /

EDITORIAL AND LAY-OUT

Holland Festival

ONTWERP OMSLAG / DESIGN

COVER

Maureen Mooren

DRUK / PRINTING

Tuijtel, Hardinxveld-

Giessendam

© Holland Festival, 2014
Niets uit deze uitgave mag op welke wijze dan ook worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van het Holland Festival.

No part of this publication may be reproduced and/or published by any means whatsoever without the prior written permission of the Holland Festival.

